

Sygn. akt III Cz 1081/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Jolanta Zarzycka

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa D. B. i R. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej (...)
w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 112/14

postanawia:

odrzuć zażalenie.

SSR (del.) Jolanta Zarzycka SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Cz 1081/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 15 04 2014r. prze- kazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Końskich, uznając, że sto- sownie do regulacji art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 05 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392) jest on miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy, ze względu na miejsce zamieszkania powodów.

Orzeczenie zaskarżyli powodowie D. B. i R. B.,

którzy wnosili o jego uchylenie i zasądzenie na ich rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucali, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono regulacje :

- art. 20 ustawy z dnia 22 05 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpie- czeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komuni- kacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392) poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż artykuł ten stanowi o wyłącznej właściwości miejscowej,

- art. 202 k.p.c. poprzez nieuprawnione badanie z urzędu właściwości miejscowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zaskarżone orzeczenie zostało wydane na posiedzeniu niejawnym i po- mimo tego, że składa się ono z dwóch członów: sentencji i jej uzasadnienia, pod- pis sędziego został zamieszczony tylko pod jego uzasadnieniem.

Wynikające z tego skutki procesowe były przedmiotem szeregu wypo- wiedzi Sądu Najwyższego, który konsekwentnie i jednoznacznie przyjmuje,

że „**wydane na posiedzeniu niejawnym postanowienie tzw. formalne, podle- gające zaskarżeniu, które zostało skonstruowane w ten sposób, że wraz z uzasadnieniem stanowi jeden dokument, to podpisanie przez skład sądu tylko uzasadnienia - przy braku podpisu pod sentencją - powoduje, że takie posta- nowienie w znaczeniu prawnoprocesowym nie istnieje**” (między innymi: posta- nowienie SN z dnia 3 12 2003, I CZ 140/03; postanowienie SN z dnia 21 01 2003r., III CZP 84/02, OSNC 2003/10/140; uchwała SN z dnia 13 03 2002 r., III CZP 12/02).

Pogląd ten i związaną z tym ocenę prawną zawartą w uzasadnieniach przywołanych orzeczeń Sąd odwoławczy podziela.

W świetle tego poglądu prawnego zażalenie skarżących nie posiada za- tem substratu zaskarżenia (zaskarżone postanowienie nie istnieje), przez co jest ono niedopuszczalne w rozumieniu art. 370 k.p.c.. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. co z mocy tej regulacji prowadziło do jego odrzucenia.

Reasumując, z podanych względów zażalenie powodów jest niedo- puszczalne i dlatego odrzucono je na mocy regulacji art. 370 k.p.c. związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSR (del.) Jolanta Zarzycka SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera